

[Jουλ.]

Side, og jeg vil gerne opfordre den højtærede Undervisningsminister til at søge en saadan Støtte gennemført.

Leonhard Hansen: Jeg vil tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister vedrørende Post- og Telegrafvæsenets Manipulationer med visse Lønninger, hvorved der er skabt meget uheldige Forhold for de ved denne Etat beskæftigede Arbejdere, som har faaet deres Lønninger nedsat meget betydeligt. Seneste Henvendelser fra de paagældendes Organisationer, som man først har besvaret efter meget lang Ventetid, har ikke resulteret i noget, hvorfor jeg nu finder Anledning til at forelægge Sagen her. Jeg er klar over, at den nuværende højtærede Minister intet Ansvar har for Post- og Telegrafvæsenets hidtidige Handlemaade over for Arbejderne og disses Organisationer, og min Henvendelse gaar da ogsaa ud paa at bede Ministeren foranledige, at der sker en Ændring i et nu verserende Spørgsmaal og eventuelt kommende.

Det drejer sig om Ansættelse af Aspiranter til visse Stillinger, hvor de paagældende Ansøgere gennem mange Aar har været beskæftigede som Løsarbejdere og naturligvis er fuldt uddannede, men alligevel skal begynde forfra og i 2 Aar beskæftiges som Aspiranter, med det Resultat at deres Lønninger nedsættes meget betydeligt.

Det første mig bekendte Tilfælde fandt Sted i 1939, da Post- og Telegrafvæsenet paa Normeringsloven søgte oprettet 27 Stillinger som Montører af 1ste Grad, og hvor man lagde et Pres paa de paagældende Løsarbejdere; at de skulde søge disse Stillinger, hvad de paagældende ikke var meget tilbøjelige til, idet det betød en Reduktion paa ca. 500 Kr. aarlig for hver enkelt Arbejder. Her var i Virkeligheden slet ikke Tale om nyoprettede Stillinger, men om Ansættelse af Folk med indtil 15—16 Aars Anciennitet, som altsaa skulde begynde forfra som Aspiranter. Stillingerne skulde besættes i de 3 Ingeniørdistrikter — henholdsvis i København, Nykøbing F., Korsør, Fredericia, Haderslev, Kolding, Odense, Sønderborg og Aarhus — og for Radiotjenesten i Herstedvester, Skamlebæk, Kalundborg, Blaavand og København, samt for Kabelingeniørtjenesten i Korsør.

De paagældende Arbejdere — Elektrikere og Mekanikere — søgte Støtte hos deres Organisationer, og i dette Tilfælde lykkedes det ved Forhandling at opnaa en Ordning, idet baade Trafikministeren og

Finansministeren, som deltog i Forhandlingerne, indsaa det berettigede i Arbejdernes Protest. Ordningen gik ud paa, at de paagældende Arbejdere fritoges for de 20 pCt.s Lønreduktion i Aspiranttiden og endvidere fik godskrevet indtil 5 Aars Tjenestetid, hvad der bevirkede, at alle de, der havde været ved Post- og Telegrafvæsenet i nogle Aar, kom op paa den højere Løn som fastansatte, som deres Anciennitet berettigede til. Denne Kompromisordning bevirkede, at de paagældende Arbejdere søgte og fik Stillingerne.

Det er klart, at Arbejdere, som gennem en længere Aarrække har været beskæftigede et eller andet Sted, i dette Tilfælde altsaa ved Staten, ikke ønsker at faa deres i Forvejen ikke alt for høje Løn reduceret eller i modsat Fald blive arbejdsløse — saaledes som Embedsmændene havde ladet skinne igennem, at for saa vidt de Arbejdere, der hidtil var beskæftigede paa de forskellige Pladser, ikke søgte Fastansættelse, vilde man ansætte andre, der altsaa som Løntrykkere skulde fortrænge de med Arbejdet fuldt fortrolige Arbejdere. Men Staten kan vel heller ikke være tjent med en saadan Fremgangsmaade. Det kan formentlig ikke være foreneligt med god Økonomi at afskedige de dygtige Arbejdere og oplære nye.

Det her af mig anførte Spørgsmaal blev altsaa bragt i Orden, og man maatte saa vel tro, at der hermed var givet Administrationen en Rettesnor. Dersom der var det, er den imidlertid ikke fulgt.

Allerede i 1940 var det galt paa ny, idet Organisationerne maatte rette Henvendelse til Ministeren for offentlige Arbejder. Baggrunden herfor var en Passus i Normeringsloven for Finansaaret 1940—41, gaaende ud paa, at der under Post- og Telegrafvæsenet vilde være Brug for 7 Montører af 1ste Grad med haandværksmæssig Uddannelse. Stillingerne blev imidlertid ikke opslaaet ledige, og dermed var saa det Spørgsmaal ude af Verden.

I September maatte en af Fagorganisationerne igen henvende sig til Ministeren for offentlige Arbejder med Klage over, at Post- og Telegrafvæsenets 3die Ingeniørkontor i Aarhus uden paaviselig Grund havde ændret de bestaaende Timelønninger, hvorved en Timeløn af 1 Kr. 47 Øre uden videre ændredes til 1 Kr. 28 Øre, saaledes at Differencen mellem disse to Tal skulde betragtes som et Akkordafsvavnstillæg. Spørgsmaalet blev bragt i Orden ved, at Ministeren gav Distriktet i Aarhus Ordre til at føre Time-lønnen tilbage til det oprindelige.